

29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

† Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἀκολουθία ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν Κυριακῆς.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησθε σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεται· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ζ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τέσσαρα, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἦχος π̣̣̣ Πα Ϟ

N Πα
ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε Δ

ει σα α α κουου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου

Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος

σε ε ει σα α α κουου σο ον μου προσχεστη φω νη η η

η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε

κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κουσονμου Κυ υ υ

υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η

μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι

ο ο ο ον σου ε ε παρ σι ις των χει ρω ω ων μου

θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει

σα κουσονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Σ^{Πα} υν ανθρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των εκλεκτων αυτων

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε
φα λη ην μϛ

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κου σονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ
πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι
οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χη ην
μου

Φ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν

Π^Μ ε σου ουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε^{Πα} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω

Ε^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε εγνωστας τρι βους μου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ ψαν

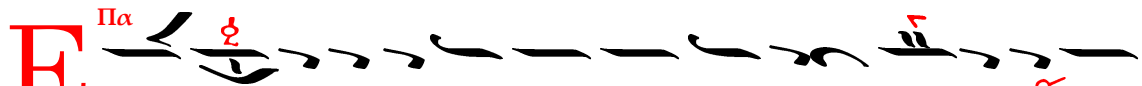
πα γι δα μοι

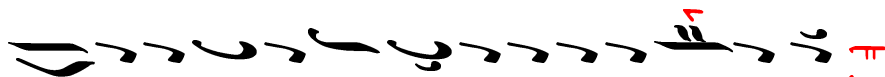
Κ^{Πα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε

βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α^{Πα} πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ

ζη τω ων την ψυ χη ην μου

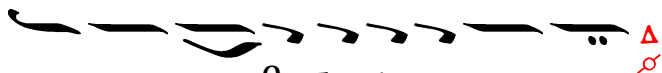
Ε^{Πα}
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελ πισμου με ρισμου ει εν γη ζω ωντων

Π^{Πα}
ρο ο σχες προς την δε η σι ινμου ο τι ε τα πει

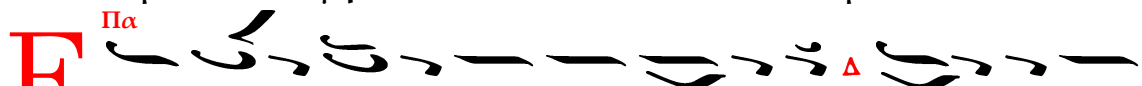

νω θην σφοδρα

Ρ^{Πα}
υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

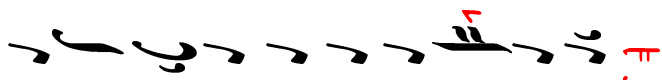
Ε^{Πα}
ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τισου

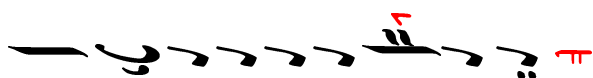
Ε^{Πα}
με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα ποδωσμοι

Ε^{Πα} ^Μ
κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κου σον της φω νη ης μου

Γ^{Πα}
ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την

φω νη ντης δε η σε ω ωσμου

Στιχηρά ιδιόμελα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν

Πα
Γ ε νε θλι ων τε λθ με νων τϷ α ναι δε στα

τϷ Ϸ Ϸ Η η ρω δϷ της α σελ γϷς ορ χηστριδος ε πλη

ρϷ το η δι ι α α θε σις τϷ ο ο ο ορ κϷ

τϷ γαρ Προ δρο μϷ η Κε φα λη α α α πο ο

ο τμηη θει σα Δι Δι ως ο ψω νι ο ον ε φε ε ε

ρε ε ε ε το ε πι πι ι να α κι ι ι τοι οις

α να α κει με ε ε ε νοις Νη ω ω συμπο σι Ϸ Ϸ

μι ση η τϷ Μ Πα α νο σι Ϸ Ϸ γη η μα α τος και

μι ι αι αι φο νι ι ας πλη η η ρϷς αλλ η

μεις τον Βα πτι ι στην Δι ως εν γεν νη τοις γυ ναι

κων μει ει ει ει ειζο ο να α α α α α α

α α α Δι Δι ε πα ξι ι ι ως τι μωντες μα ακα ρι ι

ι ζο ο ο ο μεν

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου

ε πι ι ι τον Κυ υ ρι ι ι ον
Γ ε νε θλι ων τε λθ με νων τσ α ναι δε στα
 τσ ς ς Η η ρω δσ της α σελ γς ορ χη στριδος ε πλη
 ρσ το η δι ι α α θε σις τσ ο ο ο ορ κσ
 τσ γαρ Προ δρο μσ η Κε φα λη α α α πο ο
 ο τμη η θει σα ως ο ψω νι ο ον ε φε ε ε
 ρε ε ε ε το ε πι πι ι να α κι ι ι τοι οις
 α να α κει με ε ε ε νοις ω ω συμ πο σι ς ς
Μ μι ση η τσ α νο σι ς ς γη η μα α τος και
 μι ι αι αι φο νι ι ας πλη η η ρσ αλλ η
 μεις τον Βα πτι ι στην ως εν γεν νη τοις γυ ναι
 κων μει ει ει ει ει ζο ο να α α α α α α
 α α α ε πα ξι ι ι ως τι μωντες μα ακα ρι ι
 ι ζο ο ο ο μεν

Στίχ. γ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός ἀπὸ φυλακῆς
 πρωΐας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι ι ι τον Κυ

υ ρι ι ι ον

Ω^{Πα} ρ χη σα το η μα θη τρι α τ ε παμ πο νη

ρ ρ ρ δι ι ι α α βο λ ρ και την Κε φα λην σα

Προδρο με μι σθο ο ον α φει ει λε ε ε ε το

ω συμ πο σι ι ρ πλη η ρ ρ ρ αι αι μα α α

^{Δι} των ρ ει θε μη ω μο σας Η ρω ω ω δη α α

^{Πα} νο ο ο ο με ψε ευ δ ρ ρ εκ γο ο ο ο νε

^{Δι} ει δε και ω μο σα α ρ ρ μη ε ευ ω ω ω ρ κη

^{Πα} η η η ρ ρ ρ κρειτ τον γαρ ψευ σα μενον ζω η ρ ε πι ι

ι τυ υ υ χειν και μη α λη θευ σαντα την Κα ραν τ ε

Προδρο ο μ ρ ρ ρ α πο ο τε ε ε ε μιν αλλ

η μεις τον Βα α α πτι ι ι στην ^{Δι} ως εν γεν νη

τοις γυ ναι κω ω ω ν μει ει ζο ο ο να ^{Πα} ε πα

ξι ως τι μω ω ντες μα ακα ρι ι ι ζο ο ο ο μεν

Στίχ. δ΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραήλ
εκ πα σων των

α νο μι ω ω ω ν α α α αυ του

Ω ρ χη σα το η μα θη τρι α τ ε παμ πο νη

ρ ς ς δι ι ι α α βο λ ς και την Κε φα λην σ ς

Προδρο με μι σθο ο ο ν α φει ει λε ε ε ε το

ω συμ πο σι ι ς πλη η ς ς ς αι αι μα α α

των ει θε μη ω μο σας Η ρω ω ω δη α α

νο ο ο ο με ψε ευ δ ς εκ γο ο ο ο νε

ει δε και ω μο σα α ας μη ε ευ ω ω ω ς κη

η η η σας κρειτ τον γαρ ψευ σα μενον ζω ης ε πι ι

ι τυ υ υ χειν και μη α λη θευ σαντα την Κα ραν τ ε

Προδρο ο μ ς ς α πο ο τε ε ε ε μειν αλλ

η μεις τον Βα α α πτι ι ι στην ως εν γεν νη

τοις γυ ναι κω ω ω ν μει ει ζο ο ο να ε πα

ξι ως τι μω ω ντες μα ακα ρι ι ι ζο ο ο ο μεν

Στίχ. ε'. Αινείτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αυ τον πα α αν τες οι οι λα α α οι
Ουκ ε εδει ει σε ε ε ω ω ω Η η ρω δη τον
 της μοι χει ει ας ε λε εγ χον δι ε ε ρω ω τα σα α
 τα νι ι κον και οι οιστρον θη η η λυ υ υ μα α νι
 ας θα α να α τω κα τα κρι ι ι ναι εκ ε δει
 σε τϷ τϷ την παν τι μον Κα α ραν πα ρα νο μω ω
 γυ ναι αι κι δι ορ κον ορ χη η σε ε ως πα
 ρα δϷ Ϸ ναι σφα α λε ε ε ρως ω πω ως
 ε ε τολ μη η η σας τοι Ϸ τον φο ο νο ο ον τε ε
 λε ε εσαι πως δε Ϸ κα τε φλε χθη Η α σελ
 γης ορ χη η η στρι ι ι α ε εν με ε σω τϷ Ϸ
 Ϸ συ υ υ μ πο ο σι ι ι Ϸ ε πι πι να κι
 βα α στα α α ζϷ σα τα α α αυ την αλλ η μεις
 τον Βα α α πτι ι ι στην ως εν γεν νη τοις γυναι
 κων μει ει ει ζο ο ο ο να ε πα ξι ως τι
 μω ων τες μα ακα ρι ι ι ζο ο ο ο μεν

Στίχ. 5. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου
με νει εις το ο ον αι ω ω ω ω να

Π α α α λιν Η ρω δι ι ας μαι αι αι

νε ε ε ε ται πα λι ι ι ιν τα α ρα α α α α

α ατ τε ε ε ε ται ω ο ορ χη μα α δο ο

λι ι ι ι ον και πο τος με ε ε τα δο ο ο ο

λο ο Βα πτι στης α πε τε ε ε μνε ε το ο

ο ο ο ο ο ο ο ο και Η ρω δης ε ε τα

ρα α α α α α α α ατ τε το πρε σβει αι αις Κυ

ρι ε ε τσ σ σ σ σ Προ οδρο μσ την ει ρη νην

πα ρα α σχσ ται αις ψυ χαι αι αις η η η η μων

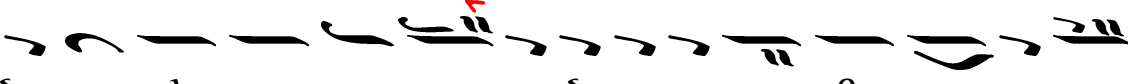

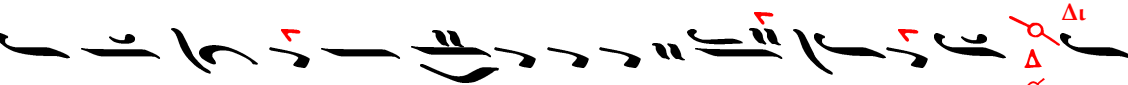
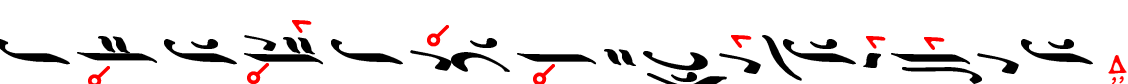

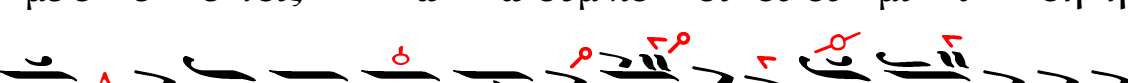

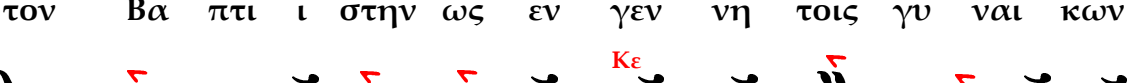
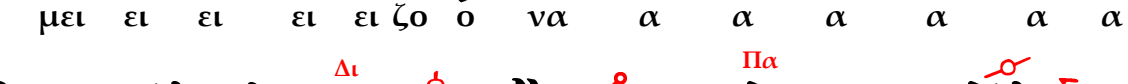
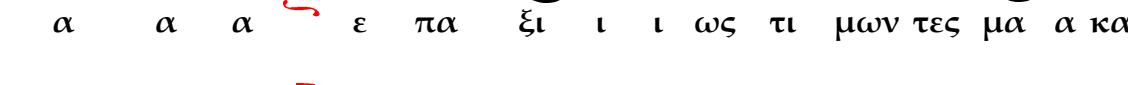
Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Γ ε νε θλι ων τε λου με νων του α ναι δε στα

του ου ου Η η ρω ω ω δου της α σελ γους ορ χη στρι

 δος ε πλη ρου το η η δι ι α α θε σι ις του

 ο ο ο ορ κου του γαρ Προ ο δρο ο ο μου η κε

 φα λη α α α πο ο ο τμη η θει ει ει σα ως

 ο ψω νι ο ον ε φε ε ε ε ρε ε ε ε το
 Πα

 ε πι πι ι να α κι ι ι τοι οις α να α κει

 με ε ε ε νοις ω ω συμ πο σι ου ου μι ι ση η

 του α νο σι ου ρ γη η μα α τος και αι μι ι

 αι αι φο νι ι ας πλη η η ρους αλλ η μει εις

 τον Βα πτι ι στην ως εν γεν νη τοις γυ ναι κων

 μει ει ει ει ει ζο ο να α α α α α α

 α α α ε πα ξι ι ι ως τι μων τες μα α κα

 ρι ι ι ζο ο ο μεν

Καὶ νῦν. Τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἀποδιδομένου ἤχου.

Ἦχος Δι-θ

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

 τωνα ι ω ω νων α α μην

Π α ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του
 νο ο μουτηης χα ρι ι ι το ο ος ε ελ θου ου ου
 σης ως γαρ η βα α α τος ου ου κε ε και αι ε
 ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο ο με ε ε
 νη ου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε τε ε ε ε
 κες και αι πα α α αρ θε νος ε ε ε μει ει ει ει
 νας αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ος δι και
 ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε ε τει λεν Η η
 η λι ι ι ι ος αν τι ι ι Μω υ υ υ σε
 ε ε ως Χρι ι στος η σω τη ρι ι ι α των ψυ υ
 χω ω ων η η η η μω ω ω ων

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶγὴν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Γι υι ε ε Θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δης δι ι ο ο ο
ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι ^Δ ^ϛ το ε λε

^{Γα} ο ος σ ς προ φθα α σει ^Γ ^ϛ με

Στίχος α'. ^{Γα} ^Χ **Ε** ξε λ θ με εκ των εχ θρων μ θ ο Θε

^{Νη} ^Δ ^ϛ ος και εκ των ε πα νι στα ^Χ ^ϛ με νων επ ε με ε λυ

^Μ ^Γ ^ϛ τρω σαι αι με

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι ^Δ ^ϛ το ε λε

^{Γα} ο ος σ ς προ φθα α σει ^Γ ^ϛ με

Στίχος β'. ^{Γα} ^Χ **Ρ** υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

^{Νη} ^Δ ^ϛ α νο μι αν και εξ αν ^Χ ^{Γα} δρων αι μα των σω σον

^Γ ^ϛ με

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι ^Δ ^ϛ το ε λε ο

^Χ ^Γ ^ϛ ος σ ς προ φθα σει με ε ε ε ^Γ ^ϛ

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. μ' 1, μα' 17, με' 8, μή' 20, νδ' 1).

Τάδε λέγει Κύριος· Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἰερουσαλήμ. Παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς· λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἁμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὕψωσον ἐν ἰσχύϊ τὴν φωνὴν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἰερουσαλήμ· ὕψωσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἐγὼ ἐπακούσομαι, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς· ἀλλὰ ἀνοίξω ἐκ τῶν ὀρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγὰς. Ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἔλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην. Ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρῥύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐρήμων, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφράνθητι στεῖρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Προφητείας Μαλαχίου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. γ' 1).

Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἴδου ἐγὼ ἐξαποστελῶ τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. Καὶ ἤξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε. Καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; Διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ ἐν χωνευτηρίῳ, καὶ ὡς πόα πλυνόντων. Καὶ καθιεῖται χωνεύων, καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον. Καὶ προσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς ἐν κρίσει· καὶ ἔσται μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τοὺς πονηροὺς, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐπὶ ψευδῇ, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους αὐτόν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι· καὶ ὑμεῖς υἱοὶ Ἰακώβ ἐξεκλίνατε νόμιμα, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε πρὸς με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς

πάντα τὰ ἔθνη, καὶ γνῶσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐπιβλέπων ἀναμέσον δικαίου, καὶ ἀναμέσον ἀνόμου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἧ ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν τῶν ἀγαπώντων με. Ἐπίγνωτε οὖν, καὶ μνήσθητε τοῦ νόμου Μωσῆ τοῦ δούλου μου, καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρήβ, πρὸς πάντα τὸν Ἰσραήλ, προστάγματα καὶ δικαιώματα. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἡλίαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ· ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱόν, καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἐλθὼν πατάξω τὴν γῆν ἄρδην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. δ' 7. ε' 1).

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Κατακρινεῖ δίκαιος ἀποθανόντων τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς· ὄψονται γὰρ τελευτὴν δικαίου, καὶ οὐ μὴ συνήσουσι τί ἐβουλεύσαντο περὶ αὐτοῦ. Ὅτι ῥήξει Κύριος τοὺς ἀσεβεῖς ἀφώνους προηγεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ θεμελίων, καὶ ἕως ἐσχάτου χερσωθήσονται ἐν ὀδύνῃ, καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολείται. Ἐλεύσονται γὰρ ἐν συλλογισμῶ ἀμαρτημάτων αὐτῶν δειλοί, καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξ ἐναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν. Τότε στήσεται ἐν παρρησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτόν, καὶ τῶν ἀθετούντων τοὺς πόνους αὐτοῦ. Ἰδόντες ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. Ἐροῦσι γὰρ ἐν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ διὰ στενοχωρίαν στενάξουσι καὶ ἐροῦσιν· Οὗτος ἦν, ὃν ἔσχομεν ποτὲ εἰς γέλωτα, καὶ εἰς παραβολὴν ὄνειδισμοῦ οἱ ἄφρονες; Τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον. Πῶς δὲ κατελογίσθη ἐν υἱοῖς Θεοῦ, καὶ ἐν ἀγίοις ὁ κληρὸς αὐτοῦ ἔστιν; Ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἐπέλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν. Ἀνομίας ἐνεπλήσθημεν τρίβου καὶ ἀπωλείας, καὶ ὠδεύσαμεν τρίβους ἀβάτους· τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἔγνωμεν.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ^{Πα} ι σε κα λε σώ ω μεν **Μ** Προ φη η η η η η
τα ^{Πρ} 9 Αγ γε λον Α πο στο λο ον η Μα ^{Πα} α^ρ αρ
τυ υ υ υ ρα ^{Πρ} 9 Αγ γε ε λον ο τι ως Α σω μα
το ο ο ος δι ι η η η ξας ^{Πρ} 9 Α πο στο ο λον ο τι
ε μα **Μ** θη η τευ σα ας τα ε ε ε ε θνη ^{Πρ} 9
Μα α α α αρ τυ ρα α δε ^ρ 22 ο τι σθ η
κε φα α λη υ πε ερ Χρι στς ς ε τμη η η η
θη ^{Πρ} 9 αυ τον ι κε τευ ε Ε λε η θη ναι τας ψυ
χα ^{Πρ} 9 α^ρ ας η η η η μων ^{Πρ} 9

Τ^{Πα} ης α πο τμη θει σης κε φα λης τς Προ ο δρο ο ο
μς ^{Πρ} 9 τα μνη μο συ να τε λε ε ε σω ω ω ω
μεν ^{Πρ} 9 πο τε μεν ε πι πι να κι ^ρ 22 εκ βλυ ζς ς
σης αι αι αι αι αι αι αι μα τα ^{Πρ} 9 νυ νι δε
εν τοις πε ρα α σι προ χε ς ση ης ι α α α

μα α α α τα

Σ Πα η μερον η α νο σι ρο γο τρο ο ποσ μη η τηρ

τϷ φο ο ο ο ο ο ο ο νϷ την εξ α νο μϷ

συμ πλο κης α αυ της παν α σελ γη η η θυ υ

γα τε ε ε ε ρα κα τα τϷ παν των των Προ φη η

των θε ο προ κρι τϷ μει ζο ο νος φο νο τρο πω

συμβϷ λη ε σκευ ω ω ω ρη η η η το τϷ γαρ

ε χθι στϷ Η ρω ω ω δϷ τε λην τος συμ πο σι ι ον

τϷ ε αυ τϷ α θε μι τϷ γε ε νε ε θλι ι Ϸ

μεθ ορ κϷ αι τη σα ασθαι πα ρε σκευ α α σε την

θαν μα το βρυ τον τϷ θε ο κη ρυ κος τι μι αν κε ε

ε ε ε φα α α α λην ο και τε τε λε κεν ο

πα ρα α φρων θυ με λι κϷ ορ χη μα α τος δϷ αυ

την α ντι μι σθο ο ο ον ε ε ευ ορ κι ι ας

χα α α α ριν ο μω Ϸ Ϸκ ε παυ σα το ο μυ στη ης

της Χρι στῶ ὁ πα ρῶ σι ι ι ι ι ι ας ἡ την θε ο
στυ γη η μι ι ι ξιν α αυ των και με τα το τε λος
στη η λι ι τε ευ ει ν αλλ ε λε ε εγ χω ων
ε βο ο ο ο α ὁ εκ εξ ε στι σοι οι λε ε γων
μοι χε ε ευ ει ει ν τῶ α δελ φῶ ὁ ὁ σφ Φι λιπ πῶ
την γυ υ ναι αι αι κα ὦ γε νε θλι ὁ προ φη το ο
κτο ο νῶ και Αι μα των γε ε ε μο ο ον τος συ υμ
πο σι ι ι ι ὁ η μεις δε ευ σε βο φρο ο ο νως εν
τη α πο το μη τῶ ὁ Προ ο δρο ο μῶ λευ χει μο
νῶ ὁ ὁ ντες ε ορ τα α σω ω ω ω μεν ὡς εν
ευ ση μω η η με ε ε ρα α γαλ λι ω ω ω ω
με ε ε ε νοι και Αι τη σω με θα α τῶ ὁ ὁ
ὁ ὁ το ο ον εξ ευ με νι σαι τη Τρι ι α α α
δι των πα θων της α τι μι ας ρυ σα ασθαι η η μας
και σω σαι τα ασψυ χα ἁ ἁς η η η η μων

Δόξα. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πά Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

Πνε ευ μα α α τι

Τ^{Πα} ης α νο μη πρα ξε ε ως τς ε λεγ χς εκ φυ

γειν ο Η ρω ω δη ης β ς λη η θεις την κε φα

λην σ ς Προ ο δρο ο με πα ρα νο ο μω γυ

ναι αι κι πα ρε δι ι δσ φα α λε ε ε ρως

ς γαρ ε πε γνω ο δει λαι αι ος στη λι τε ευ ω ων

ε ε α αυ τον επι δι σκ πε ε ρι ι φε

ε ε ε ε ρω ων α α αυ την αλλ ως α γνει

ας πρα κτι κος δι δα α α σκα α α α λος και

με τα νοι οι οι ας ο δη γο ος σω ω τη η η η

η ρι ι ι ι ος προ σβε ευ ε Βα πτι στα α α α

τω ω Χρι ι στω εκ των πα θων της α τι μι ας λυ

τω σα ασθαι η η μα α α ας

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα ρ

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας
των αι ω νων α μην
Μα κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Παρ θε ε
νε και δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κα τα χρε ε
ος την πο ο ο λιν την α σει στον το τει χο ος
το αρ ρη η κτον την αρ ρα γη η προ στα σι ι ι ι
αν και κα τα φυ υ γη η των ψυ χων η μω ω ω
ω ων

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος Δι - θ

Της με τα νοι ας ο κη ρυξ Ι ω αν νη η Βα πτι ι
στα εκ τμη θεις σθ την κα ραν την γη ην η γι
ι α α α σας ο τι τον νο μον τθ Θε ο τοις πι
στοι οις ε τρα α α νω ω ω ω σας και πα ρα
νο μι ι α αν εξ η φα α α νι ι ι ι σας ως πα

ρε στη κως τω ω θρο ο ο νω τϑ ε πϑ ρα νι ϑ Βα
 σι λε ε ε ε ως Χρι ι στϑ αυ τον ι κε ε ε
 τε ε ε ευ ε ε λε η θη η ναι τας ψυ υ χα
 α ας η η η η μων

Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ

Λιβάνῳ
 πλη η θυν θη σε ε ε ται

Δι ι α τον νο μον Κυ ρι ϑ την κε φα λη ην α α

α πε τμη η θης ω παν α α γι ι ε ε ε Ι ι ι

ω ω α α αν νη η λε γ ξας βα σι λε α α δυ σ

σε ε βη πα ρα νο μη η η σα α α αν τα πα ρ

ρη σι α α α Α με εμ πτω δι ο θαν μα ζ ϑ ϑ

σι ι ι σε στρα τι αι τω ων Α α α γγε

ε ε λων δο ξα ζ ϑ σι σε χο ροι των Α πο στο λων

και αι αι Μα αρ τυ υ υ ρων τι μω μεν σϑ και η η

μεις την ε τη σι ον μνη η η η μην παν ε ε εν

δο ο ο ο ξε δο ξα ζον τες την Α γι α α αν

Τρι α α δα την σε στε φα νω σα α σαν Προ δρο με
μα α κα α α ρι ι ι ι ε

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ
και ελ πι ει

ει ει επ α αυ τον

Ο εκ Προ φη τῶ Προ ο φη η η της και μει ζων

Προφη τω ων γε νο ο ο με ε ε ε νος εκ κοι

λι ας Μη τρος ο η γι α α σμε ε ε νος εις υ

πῶρ γι α α αν Κυ ρι ι ο ση μερον υπ α νο

μῶ βα σι ι λε ε ε ως την κα ρα α αν α α α

πε ε τμη η η θη και την α σε μνωσ ορ χη σα

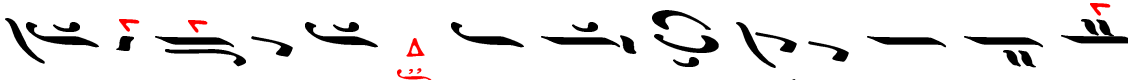

με νη ην κο ο ο ρην τρα νως και προ της εκ το ο

μης και με τα την εκ το μην δι ε ε λε ε ε γ

ξας η σχυ υ νε της α μαρ τι ι ι ι ας την φα α

α λα α α α γγα και δι α τῶ το βο ω μεν

Βα πτι στα α α Ι ι ω α α α αν νη ως

 ε χων παρρη η σι ι ι αν εκ τε νως ι κε ε ε

 τε ε ε ευ ε υ περ των ψυ χω ω ων

 η η η η μων

Ἦχος πλ. Νη ρ

 Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

 Πνε ε ε ευ μα α α α τι

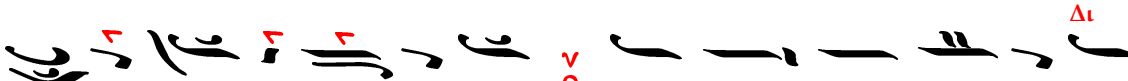

 Π ροδρο με του ου ου Σω τη η η ρο ος

 Δι συ υ βα σι λει ει εις η η λε ε εγ ξας πα

 ρα νο μι ι αν μη ερ γα α α ζε ε ε ε σθαι

 δι ο παι γνι ον α νο μου γυ ναι αι κος ε πει σε

 τον Η η ρω ω ω δην α πο τε μιν σου την κε ε

 ε ε φα α α α λην και δι α του το α

 πο ο α α να το λω ων η λι ι ι ου με ε ε

 ε χρι δυ υ σμω ων αι αι αι νε ε το ον το ο

 νο ο ο μα α α σου παρ ρη σι αν ε ε

 χω ων προς Κυ υ υ ρι ι ι ι ον εκ τε νως

ι ι κε ε ε ε τε ε ε ευ ε ^{Νη} του σω
θη η ναιταςψυ χα α α ασ η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ωνων α μην

Α νυμφευ τε Παρ θε νε η τον Θε ον α φραστως
συλλα βου ου σα σα ρκι μη τηρ Θε ου τουου Υ ψι ι ι
στων οι κε των πα ρα κλη σεις δε χου πα να μω
με η πα σι χο ρη γου σα κα θα ρι σμο ον των πταισμα
των νυν τας η μων ι κε σι ι ας προσ δε χο με ε
νη δυ σω ω πεισωθη ναι παν τας η μα α α ασ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ῥοδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι

καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι. Θ.

Μνη ἡ μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων Δ σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϛ Κυ ρι ς
Προ ο δρο με ε α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος Δ ο τι και εν ρει
θροισ βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον ε
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλη σας χαι αι αι
αι αι αι ρων ε ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη
Θε ον φα νε ρωθεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα
την α μαρ τι αμ τϛ κο ο ο σμϛ Δ και πα ρε χοντα

η μιν το με γα ε ε ε λε ος Δ

Δόξα και νυν. Θεοτοκίον.

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α ς τη α γνει α εσφρα
γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη Δ
Μητηρ ε γνω σθησα ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
θι νον ς αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
μω ω ων Δ

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά,
ἐὰν δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὦν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νυν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νυν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε,

εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός: Ἀμήν.

* * * * *